

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

๑.๑.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรี ของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทางภายใน ประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือนและปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตต่ำ มาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถสร้างรายได้ ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจเพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้

ได้แก่ ทุมนมนุษย์ ทูตทางปัญญา ทูตทางการเงิน ทูตที่มีเครื่องมือเครื่องจักร ทูตทางสังคม และทูตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของ เศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา การฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาเทคโนโลยีสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจาย ผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใคร ถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดย

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการ บริหาร จัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชา สังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมีตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตาม ทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการ ยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดย มองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่น ทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อ ปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมและบริการ อนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทย สามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของ คนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำ ของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการ พัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อม ทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อ สังคมและผู้อื่น มีขยันอดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักชาติศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มี นิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู้การเป็นคนไทยที่มี ทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการลดภาระบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และ ผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต่างร่วมกัน ปลุกฝังความนิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑.๒ นโยบายรัฐบาล/หลักพระราชรัฐ

นโยบายของรัฐบาล ที่จะแถลงต่อรัฐสภา ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยแถลงนโยบายหลัก ๑๒ ด้าน ทั้งสิ้น ๑๒ ด้าน โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของในแต่ละด้าน ดังนี้

๑) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ จังหวัดจะเน้นการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ยังวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายและเกิดประโยชน์ในวงกว้าง

๒) การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ และความสงบสุขของประเทศ จังหวัดจะมุ่งเน้น ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ด้านการบริหารจัดการชายแดน ด้านการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ด้านการสร้างความปลอดภัยกับประเทศเพื่อนบ้านและด้านการเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางการทหารร่วมกันของอาเซียน

๓) การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จังหวัดมุ่งเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของประชาชนในสามารถเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร การอุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวของจังหวัด พร้อมทั้งส่งเสริมให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง

๔) สร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก จังหวัดมุ่งเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของประชาชนในสามารถเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร การอุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวของจังหวัด

๕) การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย ในระยะเฉพาะหน้าตามนโยบายของรัฐบาล โดยจะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบของจังหวัดมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน พร้อมทั้งวางมาตรการเชิงรุกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง และจะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการเน้นการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลที่มุ่งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้อัตภาพพัฒนาศักยภาพ กลุ่มครอบครัวและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก และให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

๖) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค จังหวัดจะเร่งพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดในการเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนตามแผนงานการพัฒนาจังหวัดให้ได้ประโยชน์จากความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) และแผนแม่บทความ

เชื่อมดอยในอาเซียน พร้อมทั้งส่งเสริมจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงการคมนาคมขนส่ง พร้อมผลักดันการพัฒนาด้านชายแดนของจังหวัด

๗) การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากรากฐาน จังหวัดจะเน้นการดูแลภาคการเกษตรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ลดทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว พร้อมทั้งสร้างมาตรการเพื่อการชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในจังหวัดราชบุรีให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาหน้าในบางพื้นที่ และบางฤดูกาล และจังหวัดจะเร่งดำเนินการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมและจะเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคมทางบก ผลักดันให้จังหวัดราชบุรีเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางราง เพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและในด้านการคมนาคมทางน้ำ เน้นการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในจังหวัด ระหว่างจังหวัด และเชื่อมโยงกับนานาชาติ

๘) การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย จังหวัดจะเน้นพัฒนาศักยภาพผ่านครอบครัว เพื่อส่งต่อการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพในระยะถัดไป ให้ความช่วยเหลือครอบครัวในพื้นที่ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนา นวัตกรรมเชิงสังคมและนวัตกรรมในเชิงพื้นที่ที่สามารถช่วยแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาส สำหรับผู้ด้อยโอกาส และยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุควบคู่กับการพัฒนาทุนมนุษย์ให้พร้อมสำหรับโลกยุคดิจิทัลและอุตสาหกรรม ๔.๐ ตามความเหมาะสมได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยระยะแรกจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจร ทั้งระบบยา วัคซีน เวชภัณฑ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยตามนโยบายของรัฐบาล

๙) การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม จังหวัดจะมุ่งส่งเสริม สนับสนุน ตามภารกิจที่สามารถดำเนินการได้โดยส่วนราชการของจังหวัด เน้นส่งเสริมการวางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพให้มีความครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลสนับสนุนพัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา ส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานสาธารณสุขให้มีการพัฒนาระบบการจ้างงานการกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น พร้อมทั้งเป็นกลไกในระดับจังหวัดเพื่อการประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่างๆในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาค่าการตั้งครมภ์ในวัยรุ่น การจัดการปัญหาการเจ็บป่วย และป่วยตายที่สำคัญของจังหวัดและปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรม

๑๐) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน จังหวัดเน้นการเร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พร้อมส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชน เพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ พร้อมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น การกำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำในลุ่มแม่น้ำแม่กลองของจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนงานไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และเร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสียที่เกิดจากการผลิตและบริโภคในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยด้วยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ

๑๑) การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ จังหวัดจะมุ่งเน้นให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การปฏิรูประบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการนำ

เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการให้บริการของภาครัฐ และการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากนี้กระบวนการยุติธรรมจะต้องเป็นที่พึงของประชาชนได้อย่างแท้จริง กฎหมายจะต้องได้รับการปรับปรุงให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม โดยรัฐบาลได้กำหนดนโยบายการดำเนินการ

๑๒) การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม จังหวัดจะมุ่งเน้นการปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมการคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพและเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

๑.๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG

ด้วยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า รัฐบาลมีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทยให้มีรายได้สูงเพื่อให้พ้นจากกับดักรายได้ปานกลางได้โดยเร็วภายใต้แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCE Model) : โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จึงได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๙ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีการพัฒนาต่อยอดจากจุดแข็งของประเทศเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) และสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เศรษฐกิจ BCD คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบให้ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) เป็นโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นวาระแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2564 เป็นต้นไป และให้คณะกรรมการการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCE Model) ส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐพิจารณากำหนดและดำเนินแผนงานและโครงการต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2569 เพื่อให้การขับเคลื่อนวาระแห่งชาติในเรื่องนี้เกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็วและยั่งยืน

โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Bio-Circular-Green Economy : BCE Model) เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวมที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) โดยเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) จะมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ซึ่งคำนึงถึงการนำวัสดุต่างๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้จะอยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังพัฒนาควบคู่กับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน โดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบที่ไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต “แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน” อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และสอดคล้องกับหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

๑.๔ ประเทศไทย ๔.๐ (THAILAND 4.0)

แนวทางการพัฒนาประเทศไทยสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ตามโมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ ๔.๐ กำหนดขึ้นมาเพื่อให้เป็นแนวทางในการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจสังคมดิจิทัลในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ต้องมีการปฏิรูปขนาดใหญ่อย่างเป็นระบบ เพื่อรับมือกับโอกาส ความเสี่ยง และภัยคุกคามชุดใหม่ ประเทศมีความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจสังคม โครงสร้างพื้นฐาน ปรับเปลี่ยนระบบคุณค่าและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงานและการเรียนรู้ โดยการยกระดับคุณภาพในทุกภาคส่วนและปรับเปลี่ยนให้เป็นประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง ซึ่งเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ของประเทศไทยก็คือการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นประเทศในโลกรุ่นหนึ่งภายในปี ๒๕๗๕

การเป็นประเทศในโลกรุ่นหนึ่งในบริบทของประเทศไทยมีคุณลักษณะ ๖ ประการด้วยกัน คือ

- ๑) มีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติและวัฒนธรรมของตน
- ๒) พัฒนาคนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
- ๓) มีสังคมที่มีคุณภาพ
- ๔) มีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่
- ๕) มีโครงสร้างเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง
- ๖) การมีบทบาทสำคัญในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลก

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในความจำเป็นของแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดราชบุรี ฉบับที่ ๒๐๖๖ จึงต้องเน้นการพัฒนาให้สามารถใช้ประโยชน์จากมาตรการกลไกขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศไทยตามโมเดลประเทศไทย ๔.๐ เพื่อหนุนเสริมการพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวสู่การเป็นประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง ปรับเปลี่ยนจากประเทศ “รายได้ปานกลาง” เป็นประเทศ “รายได้สูง” ปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย “ประสิทธิภาพ” เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย “นวัตกรรม” โมเดลประเทศไทย ๔.๐ ประกอบด้วย “กลไกการขับเคลื่อน” ชุดใหม่ (New Growth Engine) ๓ กลไกสำคัญ ที่เชื่อมโยงกับจังหวัดราชบุรี โดยตรง คือ

- ๑) กลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลิตภาพ (Productive Growth Engine)
- ๒) กลไกขับเคลื่อนที่คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Growth Engine)
- ๓) กลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Green Growth Engine)

๑.๕ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประเทศไทยกำหนดวิสัยทัศน์ “ปฏิรูปประเทศไทย สู่ดิจิทัลไทยแลนด์” ซึ่งที่มีความหมายสำคัญคือ ดิจิทัลไทยแลนด์ (Digital Thailand) หมายถึง ประเทศไทยที่สามารถสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาคุณภาพพื้นฐาน นวัตกรรม ข้อมูล ทุนมนุษย์และทรัพยากรอื่นใดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้เมื่อพิจารณาการทบทวนยุทธศาสตร์ของจังหวัดราชบุรี พบว่าจะมีเป้าหมายในภาพรวม ๔ ประการ คือการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของจังหวัดด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิตการบริการการสร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล และการปฏิรูปกระบวนการทำงานและการให้บริการของภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พบว่าประเด็นที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาจังหวัดราชบุรี ในระยะ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีดังนี้

๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วจังหวัด ซึ่งจังหวัดควรมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้แบบทันทีทุกเวลา นอกจากนี้ในระยะยาวโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงจะกลายเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ที่สามารถรองรับการเชื่อมต่อของทุกคน และทุกสรรพสิ่ง ทั้งนี้ในการทบทวนยุทธศาสตร์ในครั้งนี้จังหวัดจึงควรเน้นการพัฒนา คือ

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุม มีความทันสมัยมีเสถียรภาพตอบสนองความต้องการใช้งานของทุกภาคส่วนในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม
- ผลักดันให้จังหวัดเป็นหนึ่งในศูนย์กลางเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลของภาค ประเทศ และอาเซียน โดยเป็นเส้นทางผ่านการจราจรของข้อมูลในด้านการเกษตร โดยเฉพาะด้านปศุสัตว์ ไม้ผล ไม้ดอก

๒) ด้านการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

- การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคธุรกิจตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยผลักดันธุรกิจให้เข้าสู่ระบบการค้าดิจิทัลสู่สากล และให้เกิดการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อปฏิรูปการผลิตสินค้าและบริการ
- การเร่งสร้างธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (digital technology startup) ให้เป็นพื้นที่องสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลของจังหวัด
- การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันเชิงนวัตกรรมได้ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่จังหวัดมีศักยภาพและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
- การเพิ่มโอกาสทางอาชีพเกษตรและการค้าขายสินค้าของชุมชนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน

๓) ด้านการสร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จังหวัดจะมุ่งสร้างเมืองชุมชนที่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเกษตรกรผู้ที่อยู่ในชุมชนห่างไกล ผู้สูงอายุ และคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่างๆ ของรัฐผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีข้อมูลองค์ความรู้ทั้ง

ระดับประเทศ ภาค จังหวัด และระดับท้องถิ่น ในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยง่ายและสะดวก และมีประชาชนที่รู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และทักษะในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีแนวโน้มในการพัฒนาที่สำคัญ คือ

- การสร้างโอกาสและความเท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล

- การพัฒนาศักยภาพของประชาชนในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแยกแยะข้อมูลข่าวสารในสังคมดิจิทัลที่เปิดกว้างและเสรี

- การเพิ่มโอกาสได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานของนักเรียนและประชาชน แบบทุกวัย ทุกที่ทุกเวลา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

- การเพิ่มโอกาสการได้รับบริการทางการแพทย์และสุขภาพที่ทันสมัยทั่วถึงและเท่าเทียม ผู้สังคมสูงวัย ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๔) ด้านการปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล จังหวัดมุ่งใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารหน่วยงานรัฐให้เกิดบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพพื้นที่และภาษา นำไปสู่การหลอมรวมการทำงานของภาครัฐเสมือนเป็นองค์กรเดียว นอกจากนี้ในอนาคตจังหวัดจะเน้นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ การบริหารบ้านเมืองและเสนอความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัด โดยจะดำเนินการใน ๔ ด้าน คือ

- การจัดให้มีบริการอัจฉริยะที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการที่อำนวยความสะดวกต่อประชาชน นักธุรกิจ และนักท่องเที่ยว

- การปรับเปลี่ยนการทำงานของภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลโดยเน้นบูรณาการการลงทุนในทรัพยากร การเชื่อมโยงข้อมูลและการทำงานของหน่วยงานรัฐเข้าด้วยกัน

- การสนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตามมาตรฐาน Open Data และส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคธุรกิจในกระบวนการทำงานของรัฐ

- การพัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐานภาครัฐ (Government service platform) เพื่อรองรับการพัฒนาต่อยอดแอปพลิเคชันหรือบริการรูปแบบใหม่

๕) ด้านการพัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล จังหวัดจะให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคน วิทยาลัยทุกสาขาอาชีพทั้งบุคลากรภาครัฐ และภาคเอกชน ให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาบุคลากรในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรง ให้มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในระดับมาตรฐานสากลเพื่อนำไปสู่การสร้างและจ้างงานที่มีคุณค่าสูงในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน เน้นการพัฒนาทักษะในด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากรในตลาดแรงงานทั้งภาคการเกษตร การบริการ และอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดที่รวมถึงบุคลากรภาครัฐภาคเอกชน บุคลากรทุกสาขาอาชีพ และบุคลากรทุกช่วงวัยส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญเทคโนโลยีเฉพาะด้าน ให้กับบุคลากรในสายวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อรองรับความต้องการในอนาคต และการพัฒนาบุคลากรด้าน

เทคโนโลยีสารสนเทศของส่วนราชการให้สามารถวางแผนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาภารกิจ ตลอดจนสามารถสร้างคุณค่าจากข้อมูลขององค์กร

๖) **ด้านการสร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล** จังหวัดจะมุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก ลดอุปสรรค เพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมและธุรกรรมออนไลน์ต่างๆ รวมถึงสร้างความมั่นคงปลอดภัย และความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการทำธุรกรรมออนไลน์แก่ประชาชนวิสาหกิจชุมชน ด้วยการสร้างความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและการสื่อสาร การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งจากแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะส่งผลโดยตรงต่อจังหวัดราชบุรีในการพัฒนาเพื่อให้หน่วยงานราชการในจังหวัดราชบุรีใช้ประโยชน์ในการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนผ่านระบบ ICT และการเตรียมพร้อมบุคลากรรองรับสังคมดิจิทัล การพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในโดยใช้ระบบ ICT มาเป็นกลไกสำคัญเพื่อพัฒนาสู่รัฐบาลดิจิทัลเป็นจังหวัดดิจิทัลที่หนุนเสริม Value Based Economy และขับเคลื่อนจังหวัดสู่จังหวัดดิจิทัลในอนาคต เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมต่อไป

๑.๖ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs)

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

- เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่
- เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย
- เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง
- เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา
- เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์และยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
- เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ
- เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ
- เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประการแรก – เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน(Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕

Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

ประการที่สอง – เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ (Agenda ๒๐๓๐) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม-ตัวชี้วัด ๒๓๒ ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็เป็นไปได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีปรับเปลี่ยนในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ – SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุม

ระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิววยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า – ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายความว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น 17 เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก – ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน: SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุกระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นตัวอย่างให้แก่ระดับโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง : เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา 2030 ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกกรอบนอกทางไปจาก SDGs ได้

ที่มา : <https://www.sdgmove.com/intro-to-sdgs/>

ประเทศไทยนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและสหประชาชาติมาใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วและจากการศึกษาวิเคราะห์พบว่ามีความสัมพันธ์ที่สำคัญที่เชื่อมโยงกับจังหวัดราชบุรีในหลายด้าน โดยเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่อาศัยก่อนความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี 2558 ถึงเดือนสิงหาคม 2573 ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปีโดยประกอบไปด้วย ๑๗ เป้าหมายที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัดราชบุรี คือ

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบทุกที่พรรคโดยจังหวัดจะเน้นการดูแลประชาชนที่ลงทะเบียนคนจนเป็นสำคัญเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจนสามารถพึ่งตนเองได้

เป้าหมายที่ ๒ วัตถุประสงค์ความหิวโหยพรรคบรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้น และส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนวัดจังหวัดจะเน้นการสร้างแหล่งอาหารปลอดภัยในชุมชนโดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

เป้าหมายที่ ๓ ทำให้แน่ใจถึงการมีสุขภาวะในการดำรงชีวิตและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนในทุกช่วงอายุจังหวัดเน้นการส่งเสริมให้ประชาชนมีความฉลาดรู้ทางสุขภาพที่สามารถจัดการสุขภาพตนเองครบถ้วนและชุมชนได้โดยมีเป้าหมายสำคัญที่การจัดการปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง

เป้าหมายที่ ๔ ทำให้แน่ใจถึงการได้รับการศึกษาที่ได้คุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึงและส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคนจังหวัดจะเน้นการสนับสนุนการสร้างแหล่งเรียนรู้ ที่มีคุณภาพในชุมชน การพัฒนาระบบการเรียนรู้ในโรงเรียน

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุถึงความเท่าเทียมทางเพศและส่งเสริมพลังให้แก่สตรีและเด็กหญิงทุกคนจังหวัดจะเน้นการสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรสตรีและสภาเด็กเยาวชน

เป้าหมายที่ ๖ ทำให้แน่ใจว่าเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลได้รับการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคนจังหวัดจะเน้นการขยายระบบประปาให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

เป้าหมายที่ ๗ ทำให้แน่ใจว่าทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานที่ ทันสมัยยั่งยืนเชื่อถือได้ตามกำลังซื้อของตนจังหวัดจะเน้นการส่งเสริมการสร้างพลังงานแหล่งชุมชนเพื่อการพึ่งตนเองและการลดต้นทุนในภาคการเกษตร

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงให้เป็นไปอย่างยั่งยืนส่งเสริมศักยภาพ การมีงานทำและการจ้างงานเต็มที่มีและงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคนจังหวัดจะเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนการฝึกอาชีพ

เป้าหมายที่ ๙ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและทั่วถึงและสนับสนุนนวัตกรรมจังหวัดจะเน้นการยกระดับจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ทางรางพร้อมทั้งการเชื่อมโยงการพัฒนา กับแผนนโยบายการพัฒนาของประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศจังหวัดจะเน้นการพัฒนาคุณภาพการเข้าถึงบริการของรัฐ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึงพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืนจังหวัดจะเน้นการดูแลการสร้างที่อยู่อาศัยให้แก่กลุ่มประชาชนที่ยากไร้พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาระบบการจัดการตนเองของชุมชนให้มีความสงบเรียบร้อย

เป้าหมายที่ ๑๒ ทำให้แน่ใจถึงการมีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนจังหวัดเน้นการพัฒนามาตรฐานการเกษตรการอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางแผนการผลิตที่ยืดความ ต้องการของตลาดเป็นฐานในการวางแผน

เป้าหมายที่ ๑๓ ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น จังหวัดจะเน้นการปรับกระบวนการผลิตทางด้านการเกษตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกการรับมือกับภาวะการณเกิดภัยพิบัติในพื้นที่ที่เกิดซ้ำ

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรทะเลและทรัพยากรทางทะเลสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เป็นที่ไปอย่างยั่งยืน เนื่องจากจังหวัดไม่มีพื้นที่ติดทะเลแต่มีแม่น้ำแม่กลอง ที่เป็นลำน้ำหลักของจังหวัดที่จะไหลลงอ่าวไทย จังหวัดจึงเน้นการจัดการการอนุรักษ์และเสริมสร้างความหลากหลายของระบบนิเวศในลำน้ำ

เป้าหมายที่ ๑๕ พืชพันธุ์ บุรณะ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนของระบบนิเวศบนบกจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้กับการแปรสภาพเป็นทะเลทรายหยุดยั้งและฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของที่ดินและหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ จังหวัดเน้นการจัดการป่าต้นน้ำ การขยายพื้นที่ป่า การควบคุม ป่าไม้และการส่งเสริมให้ประชาชน ภาคเอกชน ปลูกไม้เศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมให้สังคมมีความเป็นปกติสุขไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมีการเข้าถึงความยุติธรรมโดยถ้วนหน้า และสร้างให้เกิดสถาบันอันเป็นที่พึงของส่วนรวมมีประสิทธิผลและเป็นที่ยอมรับในทุกระดับจังหวัดเน้นการพัฒนาศูนย์ดำรงธรรมให้มีความทันสมัยประชาชนเข้าถึงได้ง่าย และการจัดการที่เบ็ดเสร็จ รวดเร็ว รวมทั้งพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมสร้างความเข้มแข็งในวิธีการปฏิบัติให้เกิดผลและสร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จังหวัดเน้นการแสวงหาความร่วมมือกับประเทศในประชาคมอาเซียน คู่ค้าของอาเซียนและ ประชาคมโลกที่เชื่อมโยงกับการค้าการท่องเที่ยวของจังหวัด จ าก ทั้ง ๑ ๗ เป้าหมายจะเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับภารกิจการพัฒนาของจังหวัดราชบุรีโดยตรงทั้งในมิติการหนุนเสริมการพัฒนา เพื่อรองรับการขับเคลื่อนสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วที่เติบโตจากความเข้มแข็งของจังหวัดโดยเฉพาะ เป้าหมายที่ 2 ในด้านการส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เป้าหมายที่ 7 ในด้านพลังงานที่ทันสมัยยั่งยืน เป้าหมายที่ 8 ในด้านการส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงให้เป็นที่ไปอย่างยั่งยืนส่งเสริมศักยภาพการมีงานทำและการจ้างงานเต็มที่มีและงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน และเป้าหมายที่ 9 ในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและทั่วถึงและสนับสนุนนวัตกรรม

๑.๗ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

๑.๗.๑ หลักการและแนวคิด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองคาพยพต่าง ๆ ของประเทศ

รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลามีแนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. **หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน **บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร** โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาระบบเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. **การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”** โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) **การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด”** ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) **การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง”** ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ ๓) **การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน”** ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

เชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๗.๒ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๓.๑.๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๓.๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓.๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๓.๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๓.๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๙๗ เหรียญสหรัฐต่อปี (๒๒๗,๐๐๐ บาท) ในปี ๒๕๖๔	๙,๓๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี (๓๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน รายได้ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคม และการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี ๒๕๖๓	๐.๗๒๐๙ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความ เป็นธรรม	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจสูงสุด ร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๘ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่าน การผลิตและบริโภคไปสู่ ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒ การปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ในภาคพลังงานและขนส่ง ลดลงร้อยละ ๑๗ เมื่อเทียบกับ ปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ในกรณีปกติ	การปล่อย ก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุมภาคพลังงาน/ คมนาคมและขนส่ง/ กระบวนการทางอุตสาหกรรม/ การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน กระจกในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้าง ความสามารถของ ประเทศในการรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบท โลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่		
	๑) ชีตความสามารถของ การปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่าง ประเทศและการเตรียมความพร้อม ฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะหลัก แต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่น้อยกว่า ๔๐ ¹
	๓) อันดับความสามารถ ในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
	๔) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก เป็นตัวชี้วัดรวมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงาน จากหลายหมวดหมู่การพัฒนาประกอบกัน และใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

๑.๗.๓ หมวดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑.๗.๓.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

- หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๑.๗.๓.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๑.๗.๓.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑.๗.๓.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำและสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

๑.๗.๔ แผนกลยุทธ์รายหมวดหมู่

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร
- เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
- กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุล ระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ
- กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง
- กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

- กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร
- กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกร มีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร
- กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรรวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร
- กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เห็นคุณภาพและความยั่งยืน

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น
- เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น
- เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง
- กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป
- กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล
- กลยุทธ์ที่ ๕ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย
- กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก
- เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ
- เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า
- กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ 5 ปี
- กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้าแบบเตอริและชิ้นส่วนสำคัญ
- กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ
- กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ
- กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ
- กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการ การทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน
- กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า
- กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย
- กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
- เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ
- เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
- เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรับภัยคุกคามสุขภาพ

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
- กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านกึ่งศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์
- กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อการบริหารทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
 เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
 เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภาคใต้บริบทโลกใหม่
 กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค
 กลยุทธ์ที่ ๓ การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ 4.0

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
 เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
 เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
 กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรม ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
 กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้
 กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
 เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
 เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- กลยุทธ์ที่ ๒** การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ
- กลยุทธ์ที่ ๓** จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง
- กลยุทธ์ที่ ๔** การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ ๕** การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ
- กลยุทธ์ที่ ๖** การพัฒนาระบบนิเวศน์ให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ
- กลยุทธ์ที่ ๗** การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมโตได้อย่างยั่งยืน

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑** การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒** ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง
- เป้าหมายที่ ๓** การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑** การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
- กลยุทธ์ที่ ๒** การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง
- กลยุทธ์ที่ ๓** การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และเมือง
- กลยุทธ์ที่ ๔** การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑** คริวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๒** คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ไขปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
- กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
- เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑. เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
- เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
- เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจาก ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

๑. เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม ฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๑. เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

๒. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบมาตรฐานการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๑.๘ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๘.๑ แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2560 - 2565) ฉบับทบทวน

๑) แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงกรุงเทพมหานคร และเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการระดับกระทรวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด รวมทั้งสถาบันธุรกิจและสถาบันการเงินชั้นนำของประเทศ ขณะเดียวกันภาคกลางตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ที่

มีความอุดมสมบูรณ์เป็น “อู่ข้าว อู่น้ำ” ของประเทศ และเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยง เมียนมา – ไทย – กัมพูชา – เวียดนาม ซึ่งเป็น เส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคกลางสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องรักษาความมีชื่อเสียงของ กรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองชั้นนำระดับโลกตลอดไป ควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพพื้นฐานด้านความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ และความพร้อมของสถาบันการศึกษาวิจัยในการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตร อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งการเร่งรัดผลักดัน เส้นทางโลจิสติกส์เชื่อมโยงทวาย (เมียนมา) กับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้ภาคกลาง เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าการขนส่งระหว่างทะเลตะวันตกและทะเลตะวันออกในระยะยาว

๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคกลางมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศเนื่องจากเป็นที่ตั้งของ กรุงเทพมหานคร สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด นอกจากนี้ ภาคกลางยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง สภาพพื้นที่และระบบชลประทานที่อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศและเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยง เมียนมา – ไทย – กัมพูชา – เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ภาคกลางจึงมีเป้าหมาย ที่จะ “พัฒนากรุงเทพฯ ลุ่มหานครทันสมัยและภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

๓) วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และเป็นเมืองนำอยู่น่าเที่ยวใน ลำดับต้น ๆ ของโลกตลอดไป

๓.๒ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุขทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคงด้านอาชีพ และรายได้ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

๓.๓ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้าน การเกษตรอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่อง

๓.๔ เพื่อฟื้นฟูและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อึดต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและ คุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๔) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๔.๑ อัตราเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น

๔.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ (GINI INDEX) กลุ่มจังหวัดลดลง

๑.๘.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี)พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๑) จุดมุ่งเน้น

๑.๑ การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย (ข้าว พืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และการประมง)

๑.๒ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์และเชิงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้อัตลักษณ์ที่มีคุณภาพ

๑.๓ การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดนภาคตะวันตก

๒) วิสัยทัศน์ (เป้าหมายการพัฒนา)

“ศูนย์กลางการผลิตและการตลาดสินค้าภาคเกษตร อุตสาหกรรม ปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการค้าภาคตะวันตก”

๓) เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายพัฒนากลุ่มจังหวัด

เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมีค้ำ และความสุขที่ยั่งยืน โดย

๓.๑ เศรษฐกิจมั่นคง ประเมินจากอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.5

๓.๒ ประชาชนมีค้ำ ประเมินจากมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๒,๔๕๕ บาท/คน

๓.๓ ความสุขที่ยั่งยืน ประเมินจากค่าความก้าวหน้าของคน (HAI) เฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด

๔) ประเด็นการพัฒนา

๔.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่มาตรฐานสากล

๔.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ด้านนิเวศน์ สุขภาพ วัฒนธรรมในถิ่นประวัติศาสตร์ภาคตะวันตกและอารยธรรมทวารวดี

๔.๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

๕) วัตถุประสงค์/แนวทางการพัฒนา/ตัวชี้วัด ตามประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่มาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์ :

(๑) พัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์การเกษตร อุตสาหกรรม และบริการให้ได้คุณภาพสู่มาตรฐานสากล

(๒) เพิ่มศักยภาพผู้ผลิตและตลาดสินค้าภาคการเกษตร พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมสู่เทคโนโลยี

ดิจิทัล

แนวทางการพัฒนา :

(๑) เพิ่มพื้นที่ทำการเกษตรปลอดภัย และเตรียมความพร้อมเพื่อการทำเกษตรอินทรีย์

(๒) ส่งเสริมผู้ผลิต ผู้ประกอบการแรงงานภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมให้มีศักยภาพในการปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิต การแปรรูป การบริหารจัดการตลาด และบริการโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการตลาดประชาสัมพันธ์ สินค้าและบริการ

(๔) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและบริหารจัดการน้ำเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสินค้า เกษตร อุตสาหกรรม และบริการ

ตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน		ค่าเป้าหมาย						
	2562	2563	2566	2567	2568	2569	2570	2566-2570	
1. ร้อยละของ ผู้เข้าร่วมโครงการ ด้านการเกษตรได้รับการ รับรองมาตรฐาน (GAP/GFM/Organic และมาตรฐานอาหาร ปลอดภัยอื่นๆ) กลุ่มเป้าหมาย : ด้านการเกษตร ด้านประมง ด้านปศุสัตว์	N/A	N/A	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการ ได้รับการ รับรอง มาตรฐาน ร้อยละ 80 จากกลุ่ม เป้าหมาย เป้าหมาย 375 GAP 375 เป้าหมาย 190 GAP 115 GAP มกษ 75 เป้าหมาย 300 GAP 300	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการ ได้รับการ รับรอง มาตรฐาน ร้อยละ 80 จากกลุ่ม เป้าหมาย เป้าหมาย 375 GAP 375 เป้าหมาย 190 GAP 115 GAP มกษ 75 เป้าหมาย 300 GAP 300	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการ ได้รับการ รับรอง มาตรฐาน ร้อยละ 80 จากกลุ่ม เป้าหมาย เป้าหมาย 375 GAP 375 เป้าหมาย 190 GAP 115 GAP มกษ 75 เป้าหมาย 300 GAP 300	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการ ได้รับการ รับรอง มาตรฐาน ร้อยละ 80 จากกลุ่ม เป้าหมาย เป้าหมาย 375 GAP 375 เป้าหมาย 190 GAP 115 GAP มกษ 75 เป้าหมาย 300 GAP 300	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการ ได้รับการ รับรอง มาตรฐาน ร้อยละ 80 จากกลุ่ม เป้าหมาย เป้าหมาย 375 GAP 375 เป้าหมาย 190 GAP 115 GAP มกษ 75 เป้าหมาย 300 GAP 300	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการ ได้รับการ รับรอง มาตรฐาน ร้อยละ 80 จากกลุ่ม เป้าหมาย เป้าหมาย 375 GAP 375 เป้าหมาย 190 GAP 115 GAP มกษ 75 เป้าหมาย 300 GAP 300	จำนวนผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน ร้อยละ 80 จาก กลุ่มเป้าหมาย เป้าหมาย375 GAP 375 เป้าหมาย190 GAP 115 GAP มกษ 75 เป้าหมาย300 GAP 300
2. จำนวนผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้การ รับรองมาตรฐาน เข้าถึงช่องทางการ จำหน่ายสินค้า(ข้อมูล จากการเกษตร ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการ รับรองมาตรฐานในแต่ ละปี)	N/A	N/A	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้ การรับรอง มาตรฐาน เข้าถึงช่อง ทางการ จำหน่าย สินค้า ร้อยละ 80	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้ การรับรอง มาตรฐาน เข้าถึงช่อง ทางการ จำหน่าย สินค้า ร้อยละ 80	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้ การรับรอง มาตรฐาน เข้าถึงช่อง ทางการ จำหน่าย สินค้า ร้อยละ 80	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้ การรับรอง มาตรฐาน เข้าถึงช่อง ทางการ จำหน่าย สินค้า ร้อยละ 80	จำนวน ผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้ การรับรอง มาตรฐาน เข้าถึงช่อง ทางการ จำหน่าย สินค้า ร้อยละ 80	จำนวนผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้การ รับรองมาตรฐาน เข้าถึงช่อง ทางการจำหน่าย สินค้า ร้อยละ 80	
3. จำนวนเทคโนโลยี และนวัตกรรมภาค เกษตรกรรม พาณิชย์กรรม อุตสาหกรรมสินค้า ชุมชนที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม	N/A	N/A	เพิ่มขึ้น 20 เทคโนโลยี และ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น 20 เทคโนโลยี และ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น 20 เทคโนโลยี และ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น 20 เทคโนโลยี และ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น 20 เทคโนโลยี และ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น 20 เทคโนโลยี และ นวัตกรรม	

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวคุณภาพเชิงสร้างสรรค์ ด้านนิเวศน์ สุขภาพ
วัฒนธรรมในพื้นที่ประวัติศาสตร์ภาคตะวันตกและอารยธรรมทวารวดี

วัตถุประสงค์ : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ คุณภาพ กระจายรายได้ให้สู่ชุมชน

แนวทางการพัฒนา :

- (๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- (๒) สนับสนุนกิจกรรมการตลาด การประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- (๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างยั่งยืนด้วยการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- (๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ทั้งผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
- (๕) ส่งเสริมการพัฒนาการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้สนับสนุนการท่องเที่ยวแผนงานและโครงการสำคัญ

ตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ข้อมูลปีฐาน		ค่าเป้าหมาย					
	2562	2563	2566	2567	2568	2569	2570	2566-2570
1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย	-34.53	N/A	2%	2%	2%	2%	2%	2%
2. ปี ย้อนหลังรายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)								

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นำไปสู่การกระตุ้น ให้เกิดการการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์ : อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา :

- (๑) พัฒนาระบบอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์และเครือข่ายคมนาคมเพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนเชื่อมโยงการค้าสู่เอเชีย
- (๒) พัฒนาด่านชายแดนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) ส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๔) พัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อการส่งออก
- (๕) ยกระดับผู้ประกอบการและแรงงานของกลุ่มจังหวัดให้มีความสามารถในการแข่งขันและสามารถประกอบธุรกิจระหว่างประเทศได้
- (๖) พัฒนาระบบส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและผลักดันให้มีการลงทุนในต่างประเทศ

ตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ข้อมูลปีฐาน	ค่าเป้าหมาย					
	ข้อมูลเฉลี่ยปี พ.ศ. 2559 - 2563	2566	2567	2568	2569	2570	2566-2570
1. มูลค่าการค้าชายแดน (ไม่รวมก๊าซธรรมชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี)	2,465.74 ล้านบาท	2,490.40 ล้านบาท	2,515.30 ล้านบาท	2,540.45 ล้านบาท	2,565.86 ล้านบาท	2,591.52 ล้านบาท	2,540.71 ล้านบาท

๑.๘.๓ แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. วิสัยทัศน์ (Vision) “เมืองเกษตรสีเขียว เศรษฐกิจเข้มแข็ง สังคมคุณภาพ”

จากศักยภาพและจุดยืนในการพัฒนาตลอดจนการมีพื้นฐานเศรษฐกิจปลอดภัยที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของจังหวัดราชบุรีเป็นศักยภาพที่โดดเด่น จึงเป็นความร่วมมือที่สามารถพัฒนาต่อยอดสร้างมูลค่าตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๒๐ ปี และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ซึ่งมีเป้าหมาย “พลิกโฉมประเทศไทยสู่ เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด – ๑๙ และบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ซึ่งกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนจังหวัดราชบุรีจึงกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ดังนี้

เมืองเกษตรสีเขียว หมายถึง การพัฒนาการเกษตรของจังหวัดราชบุรีในช่วงที่ผ่านมาได้ดำเนินการพัฒนาการผลิตทางการเกษตรเข้าสู่มาตรฐานเกษตร GAP และเกษตรอินทรีย์มีระดับหนึ่งแล้วกล่าวคือ จังหวัดราชบุรีมีเกษตรกรที่เข้าสู่มาตรฐานเกษตรปลอดภัย ๓,๓๗๘ ราย/แปลง/ฟาร์ม พื้นที่ ๖๒,๘๒๘.๒๙ ไร่ และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ๖๔ ราย/แปลง เนื้อที่ ๒,๕๓๑.๘๐ ไร่ จึงเป็นฐานการผลิตที่สำคัญในการต่อยอดการพัฒนาต่อไป ดังนั้น **เมืองเกษตรสีเขียว** หมายถึง การพัฒนาและต่อยอดการเกษตรของจังหวัดให้มีคุณภาพมีมาตรฐานระดับส่งออก มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าภาคเกษตร มีคุณภาพและมาตรฐาน GAP มาตรฐานอินทรีย์ และมาตรฐานอื่นๆ ที่ปลอดภัยทั้งตัวเกษตรกรเองและผู้บริโภคในขณะเดียวกันมุ่งเน้นการส่งเสริมและการพัฒนาการเกษตรที่เป็นมิตรและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

เกษตรกรมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งมีรายได้และอาชีพที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่และยกระดับเกษตรกรเป็น Young Smart Farmer / Smart Farmer ที่เข้าใจ และเข้าถึงหลักการ “ตลาดนำการผลิต” และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการพัฒนาเครือข่ายธุรกิจ เครือข่ายการตลาดทั้งในและต่างประเทศจังหวัดราชบุรีเป็นเมืองอาหารคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารแก่ชาวราชบุรีชาวไทย และนานาชาติ มีผลผลิตจากการเกษตรที่พัฒนาเป็นแบรนด์จากการเกษตรที่เข้มแข็งและมีมูลค่ารองรับการเป็น “เมืองเกษตรสีเขียว”

สินค้าเกษตรมีคุณภาพได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและความสามารถในการแข่งขันด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม โดยมีเป้าหมายขยายพื้นที่เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ โดยมีการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ เช่น การปลูกและแปรรูปพืชสมุนไพร ชาวนาปี ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง สับปะรดโรงงานมะพร้าวหอม สุกกร แพะเนื้อ กุ้งขาวแวนนาไม กุ้งก้ามกราม ปลาสลิด ปลาสวยงาม และเร่งรัดในการขยายพื้นที่พัฒนามาตรฐานเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น

พัฒนาทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญการพัฒนาและปรับปรุง/พัฒนาแหล่งน้ำทั้งในเขตชลประทานและแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน เพื่อรองรับกิจกรรมการผลิตทางการเกษตรกรรมของจังหวัดให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

สร้างเศรษฐกิจเข้มแข็ง หมายถึง การส่งเสริมและพัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งเป็นการสร้างเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน องค์กรธุรกิจ มีความพร้อมและสามารถปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นภาคส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของจังหวัดในภาพรวมให้เข้มแข็ง โดยการเพิ่ม

ศักยภาพพระดับและพัฒนาผลผลิตเข้าสู่มาตรฐานต่าง ๆ มีทักษะในการจัดการเชิงธุรกิจ และการตลาดโดยมีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย การส่งเสริมการท่องเที่ยว การส่งเสริม SMEs, OTOP วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑. จุดสร้างคุณค่าและมูลค่าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการให้เติบโตอย่างต่อเนื่องตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) โดยการสนับสนุนส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ชุมชนในแต่ละพื้นที่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและธรรมชาติการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงกีฬานันทนาการ สุขภาพและความงามการพัฒนา พื้นที่การท่องเที่ยวชุมชนที่มีเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต

๒. ส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวและบริการ ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยววิถีใหม่รวมถึงการสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวด้านสุขอนามัย ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการ โดยการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว การกีฬา และการตลาด เพื่อรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศการท่องเที่ยวของจังหวัดที่นักท่องเที่ยวสืบค้นได้ ทำการตลาดเชิงรุก เชื่อมโยงกับกลุ่มผู้ประกอบการการท่องเที่ยว เพื่อร่วมสร้างจุดเด่นการตลาดการท่องเที่ยว รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้ถึงกลุ่มเป้าหมายโดยใช้ สื่อเทคโนโลยีการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยว (Positioning) แนวทางพัฒนาและเป้าหมายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้ชัดเจน

๓. เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการให้มีทักษะอาชีพที่มีมาตรฐาน มีความสามารถที่หลากหลาย มีรายได้และความมั่นคงและพึ่งพาตนเองได้ โดยการพัฒนาชุมชน/บุคลากร และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ตนเอง ส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัด โดยมีการบูรณาการร่วมทุกหน่วยงานทุกภาคส่วน สร้างหลักสูตรการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจริงแบบครบวงจร การให้โอกาสในการพัฒนาทักษะแรงงาน ผู้สูงอายุผู้ให้บริการที่มีจิตวิญญาณการบริการและความรักในชุมชนท้องถิ่น อาทิ เป็น เชฟชุมชนปรุงอาหารด้วยสูตรดั้งเดิม นักเล่าเรื่องประจำชุมชนส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดที่ประสบความสำเร็จ หรือนักลงทุนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวชุมชนในรูปแบบ Social Enterprise Business ส่งเสริมการสร้างมัลติเทคท์ชุมชน นักเล่าเรื่อง นักสืบความหมายในชุมชนท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และมีมาตรฐานการให้บริการอย่างชัดเจน พร้อมมีการจัดทำทำเนียบมัลติเทคท์ชุมชน จัดทำ branding ให้มัลติเทคท์ชุมชน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการ

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมือง คมนาคม และการบริหารจัดการขนส่งให้มีความปลอดภัยรองรับการท่องเที่ยว การขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ และการเชื่อมโยงการค้าชายแดน เช่น การพัฒนาการจัดการระบบขนส่งเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว (สร้างช่องทางติดต่อระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้ประกอบการในการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว) ปรับปรุงเส้นทางจักรยานให้มีความสะดวกและปลอดภัยตลอดจนการบูรณาการการท่องเที่ยว

เชื่อมโยงระหว่างอำเภอ การปรับปรุงพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และการสร้างสรรค์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีคุณภาพ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้หลากหลายกลุ่ม

การส่งเสริมและพัฒนา SMEs, OTOP วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มอาชีพ โดยส่งเสริมการค้าพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่ความยั่งยืน ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาให้เกิดสินค้าและนวัตกรรมใหม่พัฒนาและส่งเสริมการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ ยกกระดับมาตรฐานสินค้าของจังหวัดราชบุรีให้มีคุณภาพ

สังคมคุณภาพ สถานะของการพัฒนาด้านสังคมจังหวัดราชบุรีในช่วงที่ผ่านมา ยังมีหลายประเด็นที่ยังต้องเร่งรัดยกระดับการพัฒนา กล่าวคือ ด้านรายได้และความเหลื่อมล้ำ จังหวัดราชบุรีมีอัตราพึ่งพิงอยู่ที่ร้อยละ ๕๓.๘๘ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ลดลงที่ ๐.๔๗๔ เป็นลำดับที่ ๒๘ ของประเทศ ประชากรสูงวัยมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น ประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กลดลง ครั้วเรือนมีรายได้เฉลี่ย ๒๕,๑๖๓ บาท/เดือน มีเงินออมเฉลี่ย ๕,๐๔๐ บาท/เดือน มีสัดส่วนคนจนด้านรายจ่ายต่ำกว่าเส้นความยากจนร้อยละ ๑๐.๘๘ ด้านสาธารณสุข ประชาชนยังมีอัตราการเจ็บป่วย ๕ โรคสำคัญเพิ่มขึ้นทุกโรค ด้านการศึกษาจังหวัดราชบุรีมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ๙.๒๕ ปี (ค่ากลางของประเทศ ๙.๑๕ ปี) เป็นลำดับที่ ๓๑ ของประเทศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน จังหวัดราชบุรีมีจำนวนองค์กรชุมชนต่อประชากรแสนคน จำนวน ๒๐.๗๓ แห่ง ซึ่งมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นทั่วประเทศ จังหวัดราชบุรีมีองค์กรชุมชนเป็นลำดับที่ ๗๑ ดังนั้นในช่วงปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ การพัฒนาสังคมคุณภาพ หมายถึง การพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนคนราชบุรีทุกช่วงวัยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสังคมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ มีภูมิคุ้มกันและเอื้ออาทรมีทักษะในการดำรงชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยตั้งแต่ทารกแรกเกิดจนถึงผู้สูงอายุ ได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สุขภาพสติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม มีทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ มีภูมิคุ้มกันทางสังคมเป็นพลเมืองคุณภาพ

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคง ได้รับการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสม ลดอัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนซึ่งจังหวัดราชบุรีมีอัตราสูง ๗.๖๖ เท่า ให้เหลือเท่ากับค่ากลางของประเทศ (๖.๘๒ เท่า) เป็นอย่างน้อย ตลอดจนลดสัดส่วนคนจนจากร้อยละ ๑๐.๘๘ ให้เหลือร้อยละ ๘.๕๐ การจัดหาและซ่อมแซมบ้านพักอาศัยผู้สูงอายุและกลุ่มคนเปราะบางทางสังคมให้มีความมั่นคง ส่งเสริมชุมชนให้มีบทบาทในการพัฒนาปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการพัฒนาแนวทางการเข้าถึงข่าวสารและบริการด้านสุขภาพของประชาชนที่สะดวกรวดเร็ว

สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำกิจกรรมสาธารณะและการมีส่วนร่วมของสถาบันศาสนาและองค์กรภาคธุรกิจในการพัฒนาจังหวัด โดยการส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนองค์กรชุมชนเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากร (ปัจจุบันจังหวัดราชบุรีมีองค์กรชุมชน ๒๐.๗๓ แห่ง/ประชากรแสนคน เป็นลำดับที่ ๗๑ ของประเทศ โดยค่ากลางของประเทศ ๑๔.๒.๘๒ แห่งต่อประชากรแสนคน) ให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนมากขึ้น

เป็นชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนคุณธรรม มีศักยภาพในการพึ่งตนเอง ส่งเสริมยกระดับบทบาทชุมชนเป็นหน่วยสำคัญของการพัฒนา โดยประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาของชุมชนการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำรงชีวิต ส่งเสริมการพัฒนาและรื้อฟื้นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงและหมู่บ้านศีล ๕ ที่มีอยู่ให้สามารถประกอบกิจกรรมอย่างจริงจัง

๒) พันธกิจ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง

- ๒) ทรงเสริมสังคมที่มีคุณภาพ ประชาชนมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๓) จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับการเติบโตอย่างเหมาะสมและยั่งยืน
- ๓) เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goal) จังหวัดราชบุรีได้กำหนดเป้าประสงค์รวม ดังนี้**
- ๑) จังหวัดมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง เป็นสังคมคุณภาพเข้มแข็งและแบ่งปัน
- ๓) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัดและเป้าประสงค์รวม

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	หน่วย	ค่าเป้าหมายรายปี				
				2566	2567	2568	2569	2570
1. จังหวัดมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขัน	1.1 อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	201,571 ล้านบาท (ปี 2562)	ร้อยละ	3	3.5	4	4.5	5
	1.2 อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ลดลง	7.61 เท่า (ปี 2560)	เท่า	7		6.95		6.92

ตัวชี้วัดและเป้าประสงค์รวม

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	หน่วย	ค่าเป้าหมายรายปี				
				2566	2567	2568	2569	2570
1. จังหวัดมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขัน (ต่อ)	1.3 อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร	32,994 ล้านบาท ขยายตัว 11.15 (ปี 2562)	ร้อยละ	10	10.20	10.50	11	11.15
	1.4 อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นเทียบกับปีที่ผ่านมา	4251.84 ล้านบาท (ปี 2562)	ร้อยละ	-50	-35	-15	1	2
2. ครอบครัวและชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง เป็นสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน	2.1 ร้อยละของประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน ต่ำกว่าเส้นความยากจน	10.99 (ปี 2562) เส้นความยากจน 2,825 บาท	ร้อยละ	10.50	10.00	9.50	9.00	8.50
	2.2 สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (Gini Coefficient)	0.42 (ปี 2560) 0.37 (ปี 2558)	ค่า	0.40		0.39		0.37
3. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.1 อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด	0.11 (ปี 2561)	ร้อยละ	0.12	0.13	0.14	0.15	1.16
	3.2 สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น	13.38 (ปี 2561)	ร้อยละ	15	20	25	30	35

๑.๘.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรสีเขียวแบบครบวงจร สู่มืองอาหารปลอดภัยอย่างมั่นคงและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรเกษตรอย่างสมดุลยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการเกษตรเพื่อสุขภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวและบริการวิถีใหม่ อย่างมีคุณภาพบนฐานอัตลักษณ์ชุมชนเชิงสร้างสรรค์

กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งและการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เติบโตจากชุมชน เชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่สากลและเสริมสร้างเศรษฐกิจการท่องเที่ยวด้วยบริการที่มีมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างสรรค์นวัตกรรมทางการค้าการลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว การกีฬา และการตลาด เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจการพัฒนาสู่สังคมดิจิทัลและตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) – เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และ เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันและความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในเชิงธุรกิจของภาคบริการและเมืองการค้าที่มีศักยภาพทั้งฐานบริการเดิมและฐานบริการใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตต่อเนื่องอย่างเข้มแข็ง

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างอาชีพจากฐานธรรมชาติ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองคมนาคม และการบริหารจัดการขนส่งให้มีความปลอดภัยทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและรองรับการท่องเที่ยว การขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ และการเชื่อมโยงการค้าชายแดน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการค้าพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่ความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมให้สินค้าได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

กลยุทธ์ที่ ๒ ให้ความรู้คำแนะนำด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์

กลยุทธ์ที่ ๓ เพิ่มช่องทางการตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้าเกษตร OTOP SMEs พัฒนาความรู้ด้านการตลาดออนไลน์

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาความรู้ด้านการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพสร้างสังคมแห่งความสุข

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาสุขภาวะคนทุกช่วงวัย และส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคเชิงรุก โดยใช้ กลไก พชจ., พชอ., พชต.

- กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนและสร้างโอกาสให้แก่กลุ่มคนจน คนเปราะบาง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาทุนทางสังคม
- กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง
- กลยุทธ์ที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในการดำรงชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๑ มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าในเชิงการปฏิบัติ
- กลยุทธ์ที่ ๒ ลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๓ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีภายใต้ระบบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุล
- กลยุทธ์ที่ ๔ มีระบบยุติธรรมสิ่งแวดล้อมที่มีมาตรฐาน และบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมและเป็นธรรม
- กลยุทธ์ที่ ๕ มีความพร้อมเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับให้บรรลุการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๗ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความเชื่อมั่นจากกระบวนการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการขับเคลื่อนนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๘ สร้างสมดุลระหว่างต้นทุนน้ำที่มีอยู่และน้ำที่ถูกใช้ไปได้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพในทุกพื้นที่
- กลยุทธ์ที่ ๙ มีการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๑๐ องค์กรมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในประเด็นใหม่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนสู่การให้บริการเชิงรุก
- กลยุทธ์ที่ ๑๑ องค์กรมีการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเต็มรูปแบบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว ทันสมัยสำหรับผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจบนฐานข้อมูลเดียวกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง

- กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความรักสามัคคีในกลุ่มประชาชน และการธำรงไว้ในสถาบันหลักของชาติ
- กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งพื้นที่เป้าหมายเพื่อเสริมความมั่นคง

๑.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑) วิสัยทัศน์ (Vission)

“เมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมดี การศึกษาสาธารณสุขเด่น คุณภาพชีวิตดี การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ (Mission)

- (๑) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- (๒) ส่งเสริมระบบการวางผังเมืองรวมจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่
- (๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- (๔) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๕) การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๗) สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๘) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- (๙) ส่งเสริมพัฒนาระบบการศึกษาและการกีฬา
- (๑๐) ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
- (๑๑) ส่งเสริมภาคเกษตรอุตสาหกรรม
- (๑๒) ส่งเสริมการสาธารณสุข
- (๑๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น
- (๑๔) ส่งเสริมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๑๕) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (๑๖) การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการบูรณาการการทำงานร่วมกัน
- (๑๗) ส่งเสริมภาคเกษตรที่ปลอดภัย

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบภาคคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมและภัยแล้ง
- พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมการศึกษา การศึกษาและการเรียนรู้
- ส่งเสริมการสาธารณสุขสวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชนและนันทนาการ

- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- ส่งเสริมประชาธิปไตยความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็น

พลเมืองที่ดี

- การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ด้านการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- การวางแผน การประสานแผน และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา

ท้องถิ่น

- ส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการค้าชายแดน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนการพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตร และ

อุตสาหกรรม

- การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอยรวม
- พัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย
- การบริหารจัดการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการมลพิษต่าง ๆ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- การส่งเสริมและอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา

“ประชาชนอยู่ดีมีสุข องค์กรชุมชนเข้มแข็ง เป็นแหล่งเรียนรู้อาชีพมั่นคง เกษตรกรรมมั่นคง

เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สิ่งแวดล้อมสมดุล”

พันธกิจ

พันธกิจที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพขององค์กรบริหารส่วนตำบล ควบคู่กับการวางผังเมืองที่ดี

พันธกิจที่ ๒ สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยเน้นด้านการเกษตรกรรม ให้เป็นตลาดผลผลิตทางการเกษตร

พันธกิจที่ ๓ พัฒนาประสิทธิภาพ เพิ่มบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในงานด้านสังคม สงเคราะห์ และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

พันธกิจที่ ๔ พัฒนาอนุรักษ์ ส่งเสริม มรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คง อยู่คู่ท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๕ พัฒนาและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านการเมือง การบริหาร และการปกครอง ให้กับประชาชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการระหว่างภาครัฐกับประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ และสร้าง ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีในองค์การบริหารส่วนตำบล

พันธกิจที่ ๖ สร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ กิจกรรมนันทนาการและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม
๓. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๔. การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
๕. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
๖. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. การคมนาคมมีความสะดวก ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง
๒. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และปัญหาความยากจนลดลง
๓. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คุณภาพชีวิตดีขึ้น
๔. เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชน ชำรงไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น
๕. ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. มีทรัพยากรน้ำใช้เพื่อการเกษตรที่เพียงพอ ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ลดผลกระทบจากน้ำท่วมและฝน

แล้ง

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
๒. ในตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
๓. ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๘๐ และศิลปะ วัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
๔. ประชาชนร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม

ประเพณีและกีฬา

๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
๖. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

๗. ประชาชนในเขตตำบลร้อยละ ๖๐ อยู่อย่างสงบสุข

๘. การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

๒. ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงาม

๓. ประชาชนมีศักยภาพ มีรายได้เพียงพอ สามารถพึ่งตนเองได้

๔. มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ ทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข

๕. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนาชุดลอกคลอง เก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและน้ำแล้ง

๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากลรองรับประชาคมอาเซียน

๓. พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่าย เพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด

๔. ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๖. ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง

๗. ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

๘. พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๙. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้

๑๐. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๑๑. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่าง ๆ ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๒. พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำล้าคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวมและจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

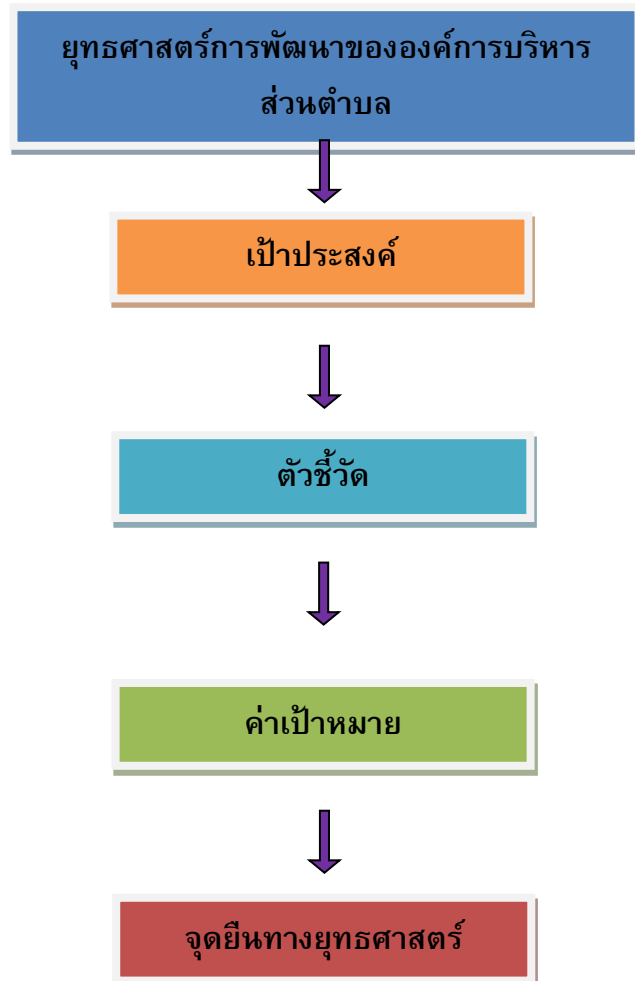
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑. การคมนาคมมีความสะดวก
- ๒. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง
- ๓. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และปัญหาความยากจนลดลง
- ๔. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คุณภาพชีวิตดีขึ้น
- ๕. เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชน ชำรงไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖. ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๗. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเป็นที่พึ่งประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด
- ๘. มีทรัพยากรน้ำใช้เพื่อการเกษตรกรรมที่เพียงพอ ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ลดผลกระทบจากน้ำท่วมและ

ฝนแล้ง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

๑. ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสาธารณูปโภค

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิด และกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

๒. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการนโยบายการบริหารงาน

๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยเฉพาะการก่อสร้างถนนลูกรัง ส่วนต้นทุนอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับท้องตลาด

๔. เทคนิคการทำงาน ส่วนมากเป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. โครงการขนาดใหญ่ที่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนาไม่สามารถดำเนินการเองได้

๒. โครงการบางอย่างหวังผลทางด้านการเมืองมากกว่าที่จะตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

โอกาส (Opportunity = O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 25๖๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เป็นต้น

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือมีความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา ยังไม่มีความชำนาญและบุคลากร

๒. โครงการที่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง ทำได้ค่อนข้างยาก

๒. ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการที่จะพัฒนาชีวิต ความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

๒. เศรษฐกิจโดยรวมภายในตำบลหนองกลางนาค่อนข้างดี

๓. พื้นที่ของตำบลหนองกลางนา มีแหล่งน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์และยังอยู่ในเขตบริการของชลประทาน สามารถพัฒนาผลิตผลทางการเกษตรได้

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. การกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนาที่ไม่ชัดเจน
๒. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนายังไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
๓. ประชาชนในตำบลขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อพัฒนาอาชีพ
๔. ระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและความยากจนไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

โอกาส (Opportunity = O)

๑. นโยบายของรัฐบาล รวมถึงนโยบายของจังหวัดราชบุรี ที่สนับสนุนการดำเนินงานการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง
๒. ที่ตั้งของตำบลหนองกลางนา อยู่ใกล้ตัวจังหวัดราชบุรี และใกล้กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีตลาดกลางสินค้าเกษตรที่มีขนาดใหญ่ และมีการคมนาคมที่สะดวก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๓. ความไม่แน่นอนของราคาสินค้าทางการเกษตร

๓. ศักยภาพการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ**จุดแข็ง (Strength = S)**

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการ พัฒนาในด้าน การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง
๔. มีการประสานงานที่ระหว่างวัด โรงเรียน และองค์การบริหารส่วนตำบล

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. การใช้งบประมาณด้านการศึกษาบางอย่าง ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อการศึกษา
๒. มีการสนับสนุนเฉพาะการศึกษาภายในโรงเรียน ยังขาดการส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัย การเรียนรู้ตลอดชีวิต

โอกาส (Opportunity = O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นเป็นยุทธศาสตร์ที่จังหวัดราชบุรีให้ความสำคัญ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. ความสับสน ความไม่แน่นอน ในเรื่องนโยบายการกระจายอำนาจด้านการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. สิ่งร้าย สิ่งชั่วร้าย ค่านิยมที่ผิดที่มีมากขึ้น ทำให้เด็กและเยาวชนสนใจใฝ่ศึกษาลดลง

๔. ศักยภาพการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา อยู่ติดแม่น้ำแม่กลองมีทิวทัศน์งดงาม เป็นพื้นที่เกษตรกรรม มีสิ่งแวดล้อมค่อนข้างดี รวมถึงมีคลองธรรมชาติ และคลองชลประทานไหลผ่านทุกหมู่บ้าน
๒. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวน และคุณวุฒิอยู่ในระดับที่พร้อมจะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา ที่ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. มีการบุกรุกที่สาธารณะเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย
๒. พื้นที่ริมแม่น้ำแม่กลองเป็นพื้นที่มีเจ้าของ และการดูแลรักษาพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลองเป็นโครงการ/กิจการขนาดใหญ่ที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาก
๓. โรงงาน ผู้ประกอบการ บ้านเรือน ทิ้งน้ำเสียลงแม่น้ำ ลำคลอง

โอกาส (Opportunity = O)

๑. มีความตื่นตัวในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสูง หลังเกิดผลกระทบภาวะโลกร้อน
๒. กฎหมายรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์จังหวัดราชบุรี ที่ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. การดูแลรักษาพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลองเป็นโครงการ/กิจกรรมขนาดใหญ่ที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาก และใช้งบประมาณสูง
๒. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความร่วมมือ และจิตสำนึกจากทุกภาคส่วน

๕. ศักยภาพการพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. ผู้นำชุมชนและผู้บริหารมีนโยบายที่ชัดเจนบางประการที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เช่น ด้านการสาธารณสุข ด้านการสังคมสงเคราะห์ ด้านการกีฬา ด้านการแก้ไขปัญหาเสพติด
๒. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิอยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน มีการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม
๓. เป็นตำบลที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก มีความผูกพันกันแบบเครือญาติ ประชากรรู้จักกันอย่างทั่วถึง
๔. มีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ระบบฐานข้อมูลด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนยังไม่ดีพอ ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
๒. ประชาชนในตำบลขาดความสนใจ ขาดการรวมกลุ่ม มีความคาดหวังที่จะให้หน่วยงานรัฐช่วยเหลือมากเกินไป
๓. การใช้จ่ายงบประมาณที่ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร และไม่ได้ผ่านการมีส่วนร่วมหรือรับรู้ในวงกว้าง

โอกาส (Opportunity = O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มีนโยบายการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของรัฐบาลที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้อิสระการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. การพัฒนาด้านเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ สามารถนำมาเป็นตัวอย่างในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนได้

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร (เทคโนโลยีสารสนเทศ) ทำให้มีการเลียนแบบรับเอาตัวอย่างการดำเนินวิถีชีวิตที่ฟุ่มเฟือย สรุ่ยสร่ายมาปฏิบัติ
๒. ความเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต ที่เคยอยู่กับแบบครอบครัวขยาย ฟังพาท้ายระหว่างกัน เปลี่ยนเป็นแบบครอบครัวเดี่ยว การร่วมมือทำกิจกรรมเพื่อชุมชนลดลง
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

๖. ศักยภาพการพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการ พัฒนาในด้าน การเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
๒. บุคลากรองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ประชาชนขาดความสนใจเรื่องการเมืองการปกครอง และขาดการตรวจสอบการบริหารงานจากภาคประชาชน
๒. บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา ทั้งฝ่ายการเมืองและพนักงาน ยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองเพียงพอ รวมถึงไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของส่วนอื่นหรือผู้อื่นภายในองค์กรเดียวกัน เป็นเหตุให้การประสานงานภายในองค์กรไม่ราบรื่น
๓. ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น ขาดความสนใจการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นยังน้อย

โอกาส (Opportunity = O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์พัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดราชบุรี ที่ส่งเสริมและมีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. การพัฒนาการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. การพัฒนาการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตสำนึกเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจส่วนบุคคล จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก

๓. ระเบียบปฏิบัติ การสั่งการและขอความร่วมมือจากส่วนราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคที่ บางอย่าง ก่อให้เกิดความสับสนแก่ส่วนราชการท้องถิ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการ ประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโหมอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ	๑) แหล่งน้ำในการเกษตร และไม่พอเพียง และระบบน้ำประปายังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำสำหรับการเกษตร และขยายระบบประปาให้ครอบคลุมทั้งตำบล	- ในเขตตำบล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ	- ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตตำบล	- มีท่อระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่ท่วมในหน้าฝน
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่และงบประมาณ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. เศรษฐกิจและสังคม	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตตำบล	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ

	<p>๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า</p> <p>๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ</p> <p>๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน</p>	<p>- การพาณิชย์กรรม</p>	<p>- ร้านค้าแผงลอย</p> <p>- เกษตรกรในพื้นที่</p> <p>- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง</p>	<p>- ร้านค้าแผงลอยมีสถานที่ในการขายจำหน่ายสินค้า</p> <p>- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น</p> <p>- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น</p>
	<p>๖) คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ 30,000 บาท ต่อปี</p>		<p>- ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน</p>	<p>- ไม่มีครัวเรือนที่ตกเกณฑ์มาตรฐานรายได้</p>
	<p>๗) ในเขตไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว</p>	<p>- การท่องเที่ยว</p>	<p>- ในเขตตำบล</p>	<p>- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขตตำบลและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น</p>

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อมภายนอกที่ เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวัง และแนวโน้ม อนาคต
๓. การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่นถูกลืมนำไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกลืมนำ ไปมาก	- ประชาชนในเขต ตำบล	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อ เป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ไม่ ถูกลืมและคงอยู่ สืบไป
	2) การศึกษา สื่อการเรียน การสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับ การศึกษาต่อในระดับที่สูง กว่าชั้นพื้นฐาน และขาด งบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต ตำบล	- มีสื่อการเรียนการ สอนที่พอเพียง เด็ก นักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น มี งบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
๔. สิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติ	๑) มีปัญหาเรื่องขยะและ น้ำเสียเพิ่มมากขึ้น ส่งกลิ่น เหม็นรบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและ ชุมชนในเขตพื้นที่ ตำบล	- ปัญหาขยะและน้ำ เสียลดลง ผู้ประกอบการ สามารถกำจัดขยะ และน้ำเสียเองได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อ ชุมชน
๕. คุณภาพชีวิตและ สร้างความเข้มแข็ง ให้กับชุมชน	๑) มีการระบาดของโรค ไข้เลือดออก	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตตำบล	ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรคต่าง ๆ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่ม เสี่ยงและผู้ป่วย	
	3) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตาม ลำพัง และรับภาระในการ ดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขตตำบล	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี

๖. การเมืองและ การบริหาร	1) ปัญหาทางการเมือง	- มีความแตกแยก	- ในพื้นที่ตำบล	- การเลือกตั้งทั้งใน ระดับหมู่บ้านและ ตำบล
-----------------------------	---------------------	----------------	-----------------	--

